

slušnost« z roku 1883, díl II., str. 272 až 274 a str. 348, jenž zastává o mýtních poplatcích tytéž názory).

Rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně ze dne 2. března 1931, č. j. R I 119/31-1. Václav Cícha.

K otázce dvojího exekučního práva zástavního na movitostech.

Na movitých věcech povinného nabývají vymáhající věřitelé exek. zást. práva jich zapsáním do zájemního protokolu. Pro tutéž pohledávku může však vymáh. věřitel na těchže movitých věcech povinného míti jen jedno exek. právo zást. To plyne z povahy exek. práva zást. jako práva vedoucího k uspokojení vymáhané pohledávky věřitelovy. V tomto případě nabyla podle spisu exekučního soudu E VII 268/28 a E VII 1065/28 vymáh. věřitelka B. T. na těchže movitých věcech povinné strany exek. právo zást. pro svou pohledávku 4730 Kč 45 h s přísl. dvakrát, a to podle zájem. protokolu ze dne 1. února 1928 E VII 268/28 a dle zájem. protokolu ze dne 30. dubna 1928 E VII 1065/28. Exek. soud když zjistil, že toto dvojí zabavení svršků povinné stalo se pro tutéž pohledávku vymáh. věřitelky B. T., zrušil usnesením ze dne 9. května 1928 E VII 1065/28 exekuci na tyto svršky vedenou, ale nezrušil toto druhé zabavení svršků povinné jako materielně zákonu se příčí.

Soud rek. na rekurs vymáh. věřitelky B. T. zrušil rozhodnutím ze dne 25. V. 1928 R IX 437/28-5 toto usnesení soudu exek. proto, že dle jeho názoru ke zrušení exekuce z moci úřadu soud exek. nebyl pro nedostatek předpokladů §§ 14, 27 a 41 ex. ř. oprávněn. V důvodech svého rozhodnutí zabýval se sice rek. soud otázkou, zdali vymáh. věřitelka B. T. mohla dne 30. dubna 1928 vůbec nějakého zást. práva na svrscích povinné nabyti, ale přes to, že došel k závěru, že to nebylo možné, nezařídil nic, aby exek. právo zást. touto vymáh. věřitelkou dle zájemního protokolu ze dne 30. dubna 1928 E VII 1065/28 na svrscích povinné založené netrvalo formálně dále.

V tom smyslu, uvádí nejv. soud, rozuměti jest názoru soudu rek., vyslovenému v napadeném usnesení, že B. T. nepřestala býti v exekuci E VII 1065/28 vymáh. věřitelkou, že její dne 30. dubna 1928 pro její pohledávku 4730 Kč 45 h s přísl. nabyté exek. zást. právo nezaniklo, a že právo toto — když odpadla materielně právní překážka jeho existence, spočívající v tom, že pro tutéž pohledávku vymáh. věřitelky na těchže svrscích povinné bylo již jednou dne 1. února 1928 nabyto exek. zást. právo, které uplynutím doby zaniklo — nabylo své účinnosti, a že proto k němu při rozvrhu výmězku za exekučně zabavené svršky povinné mělo býti hleděno.

Tento názor soudu rek. potírá stěžovatelka poukazem na to,

že, když pro tutéž pohledávku B. T. na těchže svrších povinné vymáhající věřitelka nemohla dvakráte zást. práva nabýti, její zást. právo dne 30. dubna 1928 dle zájem. protokolu nabyté nemohlo dojíti nikdy účinnosti. Tomuto názoru stěžovatelky nelze však přisvědčiti, neboť účinnosti zást. práva vymáh. věřitelky B. T. dne 30. dubna 1928 nabytého vadila jen ta skutečnost, že pro tutéž pohledávku vymáh. věřitelky na těchže svrších povinné vymáh. věřitelka nabyla již exek. zást. práva dle zájem. protokolu dne 1. února 1928. Když ale toto zást. právo prodlením času pomínulo (dle § 256 ex. ř.), a zást. právo dne 30. dubna 1928 vymáh. věřitelkou formálně nabyté v mezidobí nebylo zrušeno, přišlo, jak soud rek. správně uvedl, toto její zást. právo při rozvrhu výtěžku za zabavené svršky povinné k platnosti a bylo proto k němu při rozvrhu přihlédnouti tak jako kdyby jeho platnosti od původu nic nebylo překázelo.

Rozhodnutí soudu rek., v němž se na toto exek. zást. právo B. T. bere zřetel, odpovídá proto jak stavu věci, tak i zákonu a dovolacímu rekursu bylo z toho důvodu odepřiti úspěch.

R o z h o d n u t í n e j v y š. s o u d u z e d n e 5. č e r v n a 1931, č. j. R I. 261/31-1. Dr. Koutník.

Ochrana známek. Při posuzování otázky, zda označení zboží je šálivě zaměnitelné, smí s hlediska obvyčejného kupce býti pozastavené zboží porovnáváno s chráněnou známkou jen podle toho, co vede kupce při výběru zboží, tudíž v podstatě podle toho, co ví o chráněné známce. S hlediska trestnosti podle §§ 23 a 25 zák. o ochraně známek je lhostejno, že zboží samo nebylo obžalovaným vůbec označováno, nýbrž že byly zalepovány pozastavenými vignetami jen balíky, do kterých bylo zboží skládáno. K výkladu pojmů »obyčejný kupec« a »dotyčné zboží«. Subjektivní stránka. Náklady veřejného prohlášení odsouzení vinníkova (§ 27, odst. 2. zák. o ochr. zn.).

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zamítl po veřejném líčení zmateční stížnosti obžalovaných Ludmily N-ové, Ladislava N-e a Karla H-e do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 3. dubna 1929, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými přechinem zásahu do práva známkového podle §ů 23 a 25 zákona ze dne 6. ledna 1890 čís. 19 ř. z.

Odvolání obžalovaného Ladislava N-e, pokud směřuje proti uveřejnění rozsudkového výroku v časopisech Lubina a Prager Tagblatt vyhověl a napadený rozsudek změnil tak, že povinnost tato trvá jen co do uveřejnění v Národní Politice.

Vyhověl i odvolání soukromé žalobkyně z rozsudkového výroku, jímž náklad na uveřejnění rozsudkového výroku omezen byl na nejvýše 200 Kč, a částku tu zvýšil na 1.200 Kč jakožto na nejvyšší náklad, který bude obžalovanému Ladislavu N-ovi nésti na případné uveřejnění rozsudkového výroku v Národní Politice.